

men jeg tror, at man ogsaa maatte kunne afledige dem fra deres Embede, naar de ikke viste Besindighed og Maadehold. Denne Paragraph er om trent ordret optaget efter § 15 i Loven af 11te Februar 1863 om Omordningen af Kjøbenhavns Politii, og forsaavidt kunde man sige, at man burde ikke være strengere imod Politiet i Kjøbstæderne end imod Politiet i Kjøbenhavn; men jeg anseer det for en Mangel ved det nævnte Lov, at en og Politibestemt ikke kan afstediges, naar han viser Mangel paa Maadehold og Besindighed. Jeg tror, at dette vækker Politiets Ansæelse og Myndighed ligeoverfor Befolkningen. Der er i § 16 i Loven om Omordningen af Kjøbenhavns Politii tilføjet en Bestemmelse om, at enhver ved Politiet Ansættelse, der gjør sig skyldig i Misbrug af den ham betroede Myndighed eller ulovlig Anvendelse af Magt, skal have sit Embede forbrudt, ingen saadan Bestemmelse indeholdes ikke i dette Lovforslag, og man har, efter hvad jeg er bleven oplyst om af en af Udvalgets Medlemmer, udeladt denne Bestemmelse her, fordi der findes Bestemmelser derom i Straffeloven. Jeg kan indse, at det ikke næste, at jeg tror, at disse Bestemmelser i Straffeloven ere givne i en saadan Almindelighed, at det vistnok ikke kunde have skadet, at ulovlig Anvendelse af Magt ogsaa her i denne Lov uaftrykkelig blev belagt med Straf af Embedets forfælske. Jeg kunde altsaa ønske, at der i § 12, foruden de andre Straffe, som der ere satte for Politiets Besættelse, tillige blev bestemt, at de ogsaa skulle kunne afstediges for saadan Misbrug af deres Myndighed, og jeg skal derfor henstille til det nævnte Udvalg, om det ikke til 3de Behandling vil stille Lovforslaget i saa Henseende.

Justitsministeren: Som den nævnte Ordforer allerede har bemærket, er det i det væsentlige Overensstemmelse tilstedeværende Udvalget og Regeringen med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, og den Tilføje betragtes det, at de til foreliggende Lovforslag ikke ville kunne give mig Anledning til mange eller dybt indgaaende Bemærkninger. Jeg skal saaledes med Hensyn til Udvalgets For-

slag under Nr. 1, 2 og 3 til § 2 indfrænte mig til at indlæse, at der fra min Side ikke findes noget imod samme at erindre. Hvad angaaer Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 4 til den anden Afstættelse af det første Stykke af § 3, da maa jeg bemærke, at jeg fremdeles foretrækker den Afstættelse, som dette Stykke af § 3 har faaet i Regeringens Udkast, men jeg skal paa den anden Side indrømme, at der ved hvad der er foreslaaet af Udvalget, Realiteten ikke stæer noget væsentligt Skaar i den Hensigt, som Regeringen har haadt med sin Afstættelse af det samme Stykke. Det vil ligesuldt derefter endnu staa i Regeringens Magt, som jeg ved Egenes 1ste Behænding ytrede, at jeg maatte anse for rigtig og hensigtsmæssigt at tillægge de locale Ciendommeligheder den behørigte Vægt ved Afstættelsen af Politivedtægterne. Forsaavidt vil der altsaa ikke stæe noget væsentligt Skadeligt, om jeg saa maa sige, ved den Afstættelse, som Udvalget har dragt i Forslag. Men jeg maa, som ogsaa ved forrige Behandling ytrede, sætte Pøttis paa, at Lovgivningsmagten i selve den foreslaaede Lov indtaler en Anerkjendelse af det Princip, som ligger til Grund for Regeringens Afstættelse af § 3, og som jeg troer har en væsentlig Betydning for vor Udvikling og efterhaanden mere og mere bør gjøre sig gjældende forsaavidt vore Forhold tillade det, nemlig hvad jeg med et Ord vil kalde Decentralisationsprincippet. Jeg maa sætte Pøttis paa, at en saadan Anerkjendelse gives netop i dette Lovforslag, og jeg troer, at der vel er Anledning til, om jeg saa maa sige, at drage dette Punkt frem her. Foruden at jeg nu af denne Grund maa fastholde Regeringens Afstættelse, saa er der ogsaa en anden Grund, til, at jeg fremdeles maa foretrække denne indvundenste delvits beholdning, og det er af Hensyn til den Maade, hvorpaa Vedtægterne skulle, ikke udarbejdes, men udfærdiges. Om man end med Udvalget maatte anse det for nødvendigt til Betryggelse for den fornødne Sænsartethed, at alle Vedtægterne komme til at påseere Centralpunktet, Justitsministeriet, for at det kan faae Vægtighed til at påseere, at der ikke der optages noget imod god